

Lectorium rosicrucianum
Međunarodna škola zlatnog ružina križa

Uvodno pismo br. 5

Uvodno pismo br. 5
Neizbježni zahtjev

Za početak ovoga petog i za sada posljednjega pisma željeli bismo još jednom ukratko ponoviti ono što je napisano u prethodnim pismima.

Ono što smo razmotrili slijedi u nastavku:

1. Sve je na ovom svijetu podvrgnuto zakonu nastajanja, cvjetanja i propadanja. U biti ništa vječno na ovom svijetu ne može postojati. Naša je zadaća da se na osnovi posljednjega božanskog ostatka u nama ponovno vratimo u prvobitni Očev dom.
2. Usmjerali smo vašu pažnju na značenje riječi: „Moje Kraljevstvo nije od ovoga svijeta.” Cjelokupni se svijetov sustav nalazi dijelom na ovoj i dijelom na drugoj strani vjeka. Svjetov svijet prelazi samo u jednostrano područje, ali ne u Božje kraljevstvo. Svjetov i svijet sastoje se iz vidljivog i nevidljivog dijela. Božje kraljevstvo nešto je sasvim drugo i nipošto se ne smije zamijeniti s nevidljivim dijelom našega polja postojanja.
3. Naznačen je cjelovit ljudski sustav s njegovim različitim finotvornim tijelima i snagama.
4. Pokušali smo vam objasniti da je svijet življen, da ni u kojemu slučaju ne posjeduje toliko željenu slobodu i da nema ni govora o slobodnom određenju i stvaranju sudbine. Svjetov zapravo ne zna tko je. On ne poznaje svoje stanje i nije svjestan da nije slobodan.

Mišljenje, osjećaji, želje i volja drže nas zarobljenima u kružnom toku. U okviru toga razmatranja slijedi da svijetov privlači ono na što je usmjerena njegova težnja i povezuje se s odgovarajućim snagama. Svaki svijetov posjeduje nagon za životnim ispunjenjem i užitkom sve da bi ostvario željeni cilj. Pri tomu je svejedno koje je prirode želja, je li usmjerena na materijalne ili apstraktne vrijednosti. U skladu sa težnjom, sa željom, stiže i odgovor.

Sada možete reći: „Oznanem za Kristom i odgovor na moju težnju trebao bi stići od Krista“. Ali promislite još jednom iskreno što podrazumijevate pod Kristom?

Vaša težnja izvire iz ove prirode, jer vi ste prirodno rođeni, vi još niste ponovno rođeni, božanski. Na težnju će sigurno stići odgovor, ali ne od istih Kristovih snaga prvobitnog Kraljevstva, jer Kristovo kraljevstvo ne pripada ovom poznatom prirodnom poretku, u kojemu težnja može nastati samo iz ja-svijesti i krvi. „Krv i meso ne mogu naslijediti Božje kraljevstvo“

(1. Kor., 15, 50). Ali ako ipak postoji ?ežnja, može do?i do razvoja samo obi?ne prirodne snage. Odgovor je neizostavno lažni Krist. Uspostavlja se samo veza s finotvornim, onostranim područjem našega svijeta. Prepoznajte obmanu: Vi želite Kristovo istinsko Božje kraljevstvo, ali ga ipak ne možete primiti ni zadržati, jer ga ne poznajete. I time nam postaje jasno zašto mnogi ljudi, posebice oni koji istinski traže Boga, ne mogu zapo?eti s Kristovom mitologijom i zašto razo?arano odustaju. Ne prepoznaju vezu. Još uvijek nisu doživjeli da je slije?enje Krista mogu?e jedino na osnovi božanskog u nama i da to prana?elo tek treba biti probu?eno u život.

Ako ozbiljno shvatimo slije?enje Krista, onda smo pred problem „ponovnoga ro?enja iz vode i duha“ (Iv. 3, 5). Mora se dogoditi ponovno ro?enje iz Božje prasupstancije i sveobuhvatnoga Božjega duha. To je i izvorno-krš?anski zahtjev.

Pavao, veliki posve?enik o tomu nam otkriva jednu tajnu, kada kaže: “Dnevno umirem“ (1. Kor. 15, 31.) Pod tim se umiranjem misli na umiranje jastva, o kojemu je tako?er govorio i Buda. Onoliko koliko umire ja, toliko se ON- onaj prvobitni, božanski u nama, budi u život. Ali, ako ostanemo kakvi jesmo, drugi koji nam je „bliže nego ruke i noge“ (Luka 17, stih 21) ne može na?i mjesto u nama i ne može se o?itovati. Tada je povratak u ku?u našega Oca iluzoran je i o krš?anstvu i slije?enju Krista u stvarnosti ne može biti govora.

To „ponovno ro?enje iz vode i duha“ razvojni je proces, koji je u vezi s nadvladavanjem sadašnje svijesti osobnosti. Za novu svijest, svijest duševnoga ?ovjeka, neophodna je ponovna izgradnja sasvim novoga duševnoga tijela. Da bi se to moglo ostvariti potrebno je znanje! ?ovjek mora poznavati svoje vlastito stanje postojanja. Ako ne poznaje vlastito stanje, ne može se svjesno promijeniti.

Postizanje toga znanja mora biti povezano sa žudnjom što dolazi iz srca, ?ežnjom za ponovnim uspostavljanjem „tajanstvene veze s Bogom“. To mora biti tjeraju?a žudnja, žudnja za domovinom, za putem povratka u O?ev dom.

Kada ispuni oba ova preduvjeta od kandidata se onda o?ekuje promjena, da negira, a zatim da nadvlada svoje ja. On mora do?i u stanje da je na svijetu, ali da više nije od svijeta.

Taj razvoj od ja-svijesti do sve-svijesti vrlo je stvarno, razumno doga?anje. To je put iznutra jakih. Ali taj put od ograni?ene ja-svijesti do sveobuhvatne, sveprožimaju?e, sveznaju?e, prvobitne božanske svijesti mora biti prije?en, ta sve-svijest mora se zadobiti.

Stoga se traži druk?iji na?in života od op?enito uobi?ajenoga, naime na?in življenja duševnoga ?ovjeka, koji onda može ponovno biti povezan s novim životnim poljem, kraljevstvom djece Božje i u njega stupiti.

U prethodno izloženomu sažeto smo vam prikazali univerzalni put. Dali smo vam skicu puta na koji želimo ukazati i koji je pred vama. Sada ovisi o vama ho?ete li od te skice na?initi sliku; sliku koja vam ne?e prenijeti samo samospoznaju nego i visoku filozofiju, svjetsku mudrost, univerzalno znanje i otvoriti vam nove mogu?nosti. Znanje je potrebno da biste došli do spoznaje, da biste od pasivnoga promatra?a i slušatelja mogli ponovno postati sudionikom.

?ovjek bez znanja ?esto teži za stvarima koje su nebitne. Vje?ne vrijednosti traži tamo gdje ih ne može na?i. To je i razlogom zašto tako ambiciozno i marljivo stremimo za sigurnoš?u na

ovomu svijetu, koja se tu ne može naći. Ipak se mušimo da je ostvarimo profinjenošću i izdržljivošću. I teka nas mnoštvo tragičnih konflikata i razočaranja ako srcem ne shvatimo da je sve, ali baš sve, od ovoga svijeta prolazno. I sav bol na ovom svijetu dolazi odatle što ljudi stalno nastoje učvrstiti vječnost u vremenu. Stoga nam je rečeno: „Tražite najprije Božje kraljevstvo, a sve ostalo bit će vam nadodano“. (Mat. 6, 33.) Ovim je jasno rečeno, kojega se redosljeda trebamo pridržavati. Ne prvo ovo ili ono obaviti u ovom svijetu, jer ovdje nikada nismo gotovi i nikada nemamo vremena!

Od nas se zahtijeva vrsta, nepromjenjiva odluka o promjeni, o okretanju k prvobitnom, Božjemu kraljevstvu. Kako to učiniti? Zauzimanjem takva životnoga držanja koje u biti više nije sudjelovanje, nego samo promatranje. Na ovom svijetu vlada zakon suprotnosti: dan i noć, svjetlo i tama, desno i lijevo, muškarac i žena, ljubav i mržnja, dobro i zlo, i obje strane pripadaju uvijek ovom svijetu.

Dok je neki čovjek loš, znamo da ne stremi božanskom. Ali i dok god neki čovjek želi biti i dobar, teži idealu dobrote ovoga svijeta, a ne božanskom. Ali tek čovjek koji živi ovaj život, a iznutra više ne sudjeluje u njemu, stvara u sebi vakuum u kojemu se Božansko može ponovno nastaniti. U istočnim se religijama ovo „nebivanje“ ili „utrnuće“ označava i kao nirvana.

„Ne znate li da ste hramovi Božji?“ (1. Kor. 3, 16.) Pomislite, u vezi s tim na udaljavanje iz hrama trgovaca i mjenjača novca. (Mat. 21, 12.) Dok god smo još žarko zabavljeni stvarima ovoga svijeta ne možemo čuti Božji glas. Vanjski utjecaji, naše želje, naša volja tada su toliko jaki da se jedan bezvučni glas ne može čuti! Stoga je preduvjet za uspješan hod putem oslobođenja, sve vanjske utjecaje, želje i čežnje utišati i postati „tihim“. Tako „tihim“ da se nečujni glas iz unutarnjosti može čuti, da se iz apsolutne šutnje može razviti dijalog. Samo je na taj način moguće ponovno uspostavljanje tajanstvene veze s Bogom.

Ipak, to stanje ne može se postići vježbanjem, jer tada se primjenjuje volja ove prirode. To stanje moguće je postići jedino onda kada naše uho više ne osluškuje došaptavanja ovoga svijeta, uključujući i njegovu drugu stranu i kada naučimo razlikovati stvarno od nestvarnoga. Za to nije potrebna nikakva mistična egzaltacija ni okultni trening, nego samospoznaja, čežnjiva žudnja za prvobitnim, i hod od znanja do spoznaje, od gledanja do viđenja, od življenja do proživljavanja.

čovjek je spreman za mnoge stvari. Kao idealist penje se na barikade. U svomu se životu zalaže za raznovrsne tobožnje vrijednosti. Pripravan je žrtvovati se za ovo ili ono. Također vjeruje u Boga, da, on želi i Božje kraljevstvo i za njime žezne. Međutim, kada je u pitanju da promjeni svoje biće, ima zadržku. Ali uvidjet ćete: ako ostanemo kakvi jesmo, onda ono Prvobitno, zemlja istinskoga života, Božje kraljevstvo, ostaje za nas zatvorenim. Bezuvjetno je potrebno nadvladati dijalektiku, zemaljsku svijest, da bi na njeno mjesto mogla stupiti nova, nebeska svijest. To je neizbježni zahtjev, jer prisutnost jedne isključuje prisutnost druge. Gdje je svjetlo, ne može istovremeno biti i tama; gdje je prijateljstvo, ne može istovremeno biti i neprijateljstvo. To je vrlo jednostavno pravilo! Čovjek ne može s jedne strane intenzivno težiti za dobrima ovoga svijeta, a s druge strane željeti dospjeti u istinsko Božje kraljevstvo. Tko je iskreno odlučan ponovno uspostaviti „tajanstvenu vezu s Bogom“, tko se želi potruditi ponovno zadobiti vezu s Prvobitnim, njemu su vrata škole Ružina križa široko otvorena! Tu se ne prenosi nikakvo novo učenje ni nova filozofija, nego isto Univerzalno učenje.

Duhovna škola Zlatnog Ružina križa škola je posvećenja u kojoj se ukazuje na put u slobodu življenja u Bogu i istovremeno onima koji iskreno žeznu prenosi se snaga da zaista mogu ići tim putem nazad u Prvobitno.

Sami odlučujete u kojemu bi se smjeru trebao odvijati vaš dalji život. Ipak, morali biste uvijek biti svjesnima da na kraju ovoga života sa sigurnošću stoji smrt. Nadamo se da će vas glas unutarnjega bića dovesti do za vas ispravne odluke.